अध्याय ३:
मोशा

उत्पत्ति ४६:५-७; प्रस्थान १:१-१२,२२

उत्पत्ति ४६:५-७; प्रस्थान १:१-१२, २२

मैले के गरें ? के म मेरो छोरालाई फेरि देख्न पाउनेछु ? के परमेश्वरले वास्ता गर्नुभयो ?
तिमीसँग छनौट थिएन । तिमीले सधैंको लागि लुकाउन सक्नेथिएनौ । ढिलो वा चाँडो सैनिकहरूले भेट्टाएर उसलाई मार्नेथिए । तिमीले परमेश्वरमा भरोसा गरिरहनुपर्छ ।
आमा ! आमा !
आमा, फारोको छोरी नदीमा आएकी थिई र उसले मेरो भाइलाई भेट्टाई । उसले त्यसलाई आफ्नै छोरा बनाउन चाहन्छे र उसले त्यसलाई स्याहार्ने मान्छे खोज्दै छे ! अहिले यहाँ आउँदै छे ।
अनन्त परमप्रभुको नाउँ धन्यको होस् ।
तिमीले आफ्नो बच्चा गुमायौ भन्ने मैले सुनें । मलाई त्यसको लागि दु:ख लागेको छ । मैले यसलाई नदीमा भेटें ।
यसलाई तिमीले मेरो लागि हेरविचार गरिदेऊ र म तिम्रो ज्याला दिनेछु । जब ऊ ठूलो हुनेछ, म उसलाई दरबारमा लैजान आउनेछु, जहाँ ऊ मिश्रको फारोको रूपमा बढ्नेछ । हामी उसलाई मोशा भन्नेछौं ।
जब मोशा बढ्दैगए, उनले उसलाई उसको बुबाका परमेश्वरको बारेमा सिकाइन् । यो सानो केटाको लागि परमेश्वरको विशेष उद्देश्य थियो ।
साना राजकुमार, भित्र आउनुहोस् र हामी तपाईंलाई दरबार लानेछौं ।
तिनीहरू कति छिटो दौडन सक्छन्?
मोशाको हेरविचार गरेकोमा धन्यवाद । ऊ निकै स्वास्थ देखिन्छ । ऊ धनी र शक्तिशाली हुन बढ्नेछ ।

प्रस्थान २:८-१०

फारोको छोरीको धर्मपुत्रको रूपमा मोशा मिश्रको ठूलो व्यक्ति बन्न हुर्किए । उनी धनी र शक्तिशाली हुनुपर्नेथियो, तर उनले आफ्नाहरूलाई बिर्सेका थिएनन् ।

मोशा, म तिमीलाई भन्दै छु, हामा पुर्खाहरू अब्राहाम, इसाहाक र याकूबका परमेश्वरले भन्नुभएको थियो कि तिनका सन्तानहरू वृद्धि हुनेछन् र अर्काको भूमिमा विदेशी हुनेछन् । अहिले हामी यहाँ छौं !
हो, उहाँले अब्राहामलाई तिनीहरू ४०० वर्षसम्म विदेशी भूमिमा बस्नेछन् भनेर उहाँले भन्नुभएको थियो । हामी यहाँ बसेको ३५९ वर्ष भयो र जानलाई ४१ वर्ष मात्रै बाँकी छ ।
उहाँले अब्राहामलाई तिनीहरूले हामीलाई गरेको दुष्टताको बदलामा देशलाई न्याय गर्नुहुन्छ पनि भन्नुभएको थियो र हामीहरू धेरै सम्पत्ति लिएर परमेश्वरले हाम्रा पुर्खाहरूलाई दिनुभएको देशमा फर्कनेछौं ।
यो असम्भव छ । फारोले आफ्ना दासदासीहरूलाई कहिल्यै जान दिनेछैन र उसले निश्चय नै सम्पत्ति लिएर जान दिनेछैन । सायद उपाय होला । किन अझै ४१ वर्ष पर्खने ?

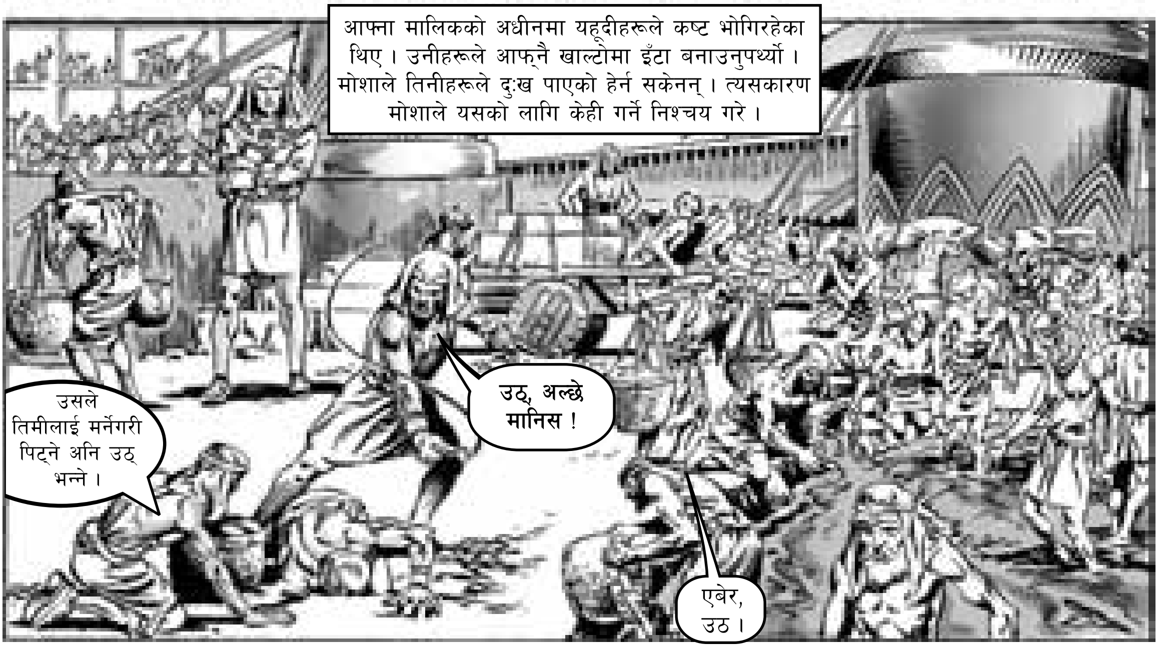
आफ्ना मालिकको अधीनमा यहूदीहरूले कष्ट भोगिरहेका थिए । उनीहरूले आफ्नै खाल्टोमा इँटा बनाउनुपर्थ्यो । मोशाले तिनीहरूले दुःख पाएको हेर्न सकेनन् । त्यसकारण मोशाले यसको लागि केही गर्ने निश्चय गरे ।
उठ, अल्छे मानिस !
उसले तिमीलाई मर्नेगरी पिट्ने अनि उठ् भन्ने ।
एबेर, उठ ।

एक दिन मोशाले एउटा मिश्रीले आफ्ना मानिसलाई नराम्ररी पिटेको देखे ।
छुटकाराको समय आयो । यो रोकिनुपर्छ ।
झ्याम्म !
अब भयो ।
मोशाले त्यो मिश्रीलाई मारेर उसको शरीर गाडे, तर कसैले यो देख्यो र फारोलाई खबर गरिदियो ।
हे परमेश्वर, मैले के गरें ?
पर्ख, तिमीले मृत्युदण्ड पाउनैपर्छ ।
यो मोशा हो !
अन्दाजी १४९१ इ.पू.
मोशा मिश्र छोडेर उजाडस्थानतिर भागे । उनी साथीहरू र परिवारबिनाका एक्ला थिए । उनले आफ्ना मानिसहरूलाई छुटकारा दिएनन् । उनले आफैंलाई पनि छुटकारा दिन सकेनन् ।

प्रस्थान २:१६-३:१०

तर तिनीहरूले तपाईंले मलाई पठाउनुभएको हो भनेर विश्वास गर्नेछैनन् । तिनीहरूले हाँसोमा उडाउनेछन् ।
आफ्नो लट्ठी भूइँमा फाल् ।
के ? मेरो लट्ठी ?
यो त डरलाग्दो साँप बन्यो !
सर्पको पुच्छर समात् ।
यो फेरि मेरो लहुरो भयो ।
मिश्रमा जा । म तैँले के बोल्नुपर्ने हो, सिकाउनेछु र के गर्नुपर्ने हो, तँलाई भन्नेछु । तेरो दाजु हारून तेरो सहयोगी हुनेछ ।

इ.पू. १४४५
अब ४० वर्ष भइसक्यो । मेरा बितेका कुराहरू जान्नेहरू मरिसके । कसैले मलाई चिन्दैन ।
तपाईं मिश्रमा फर्कदै हुनुहुन्छ ! तपाईंलाई मार्न खोज्नेहरू सबै नि ?
तपाईं कति समयको लागि जाने हो ?
फारोले परमेश्वरका मानिसहरूलाई जान देउञ्जेल ।

पाकाहरूलाई सँगै बोलाओ ! छुटकाराको समय आएको छ ।
तिनीहरू को हुन् ?
ऊ हारून लेवी हो । अर्को हामीजस्तै देखिन्छ, तर ऊ दास होइन ।

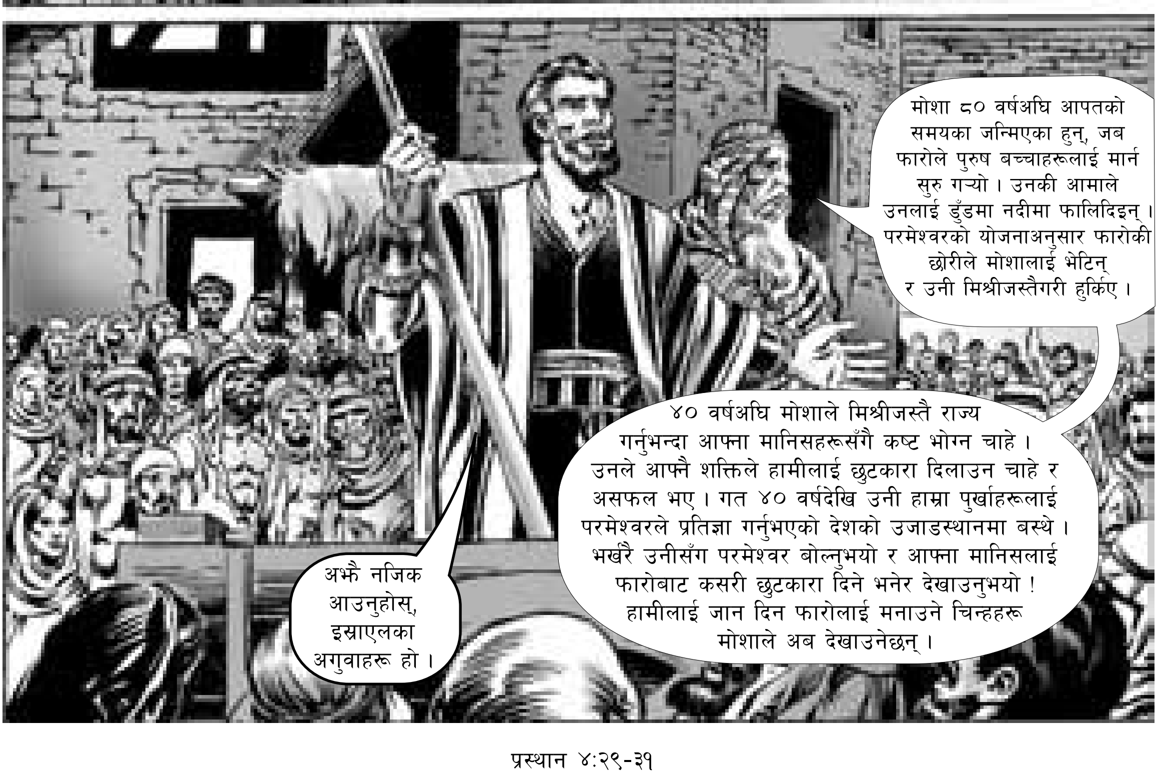
मोशा ८० वर्षअघि आपतको समयका जन्मिएका हुन्, जब फारोले पुरुष बच्चाहरूलाई मार्न सुरु गर्‍यो । उनकी आमाले उनलाई डुँडमा नदीमा फालिदिइन् । परमेश्वरको योजनाअनुसार फारोकी छोरीले मोशालाई भेटिन् र उनी मिश्रीजस्तैगरी हुर्किए ।
४० वर्षअघि मोशाले मिश्रीजस्तै राज्य गर्नुभन्दा आफ्ना मानिसहरूसँगै कष्ट भोग्न चाहे । उनले आफ्नै शक्तिले हामीलाई छुटकारा दिलाउन चाहे र असफल भए । गत ४० वर्षदेखि उनी हाम्रा पुर्खाहरूलाई परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नुभएको देशको उजाडस्थानमा बस्थे । भर्खरै उनीसँग परमेश्वर बोल्नुभयो र आफ्ना मानिसलाई फारोबाट कसरी छुटकारा दिने भनेर देखाउनुभयो ! हामीलाई जान दिन फारोलाई मनाउने चिन्हहरू मोशाले अब देखाउनेछन् ।
अझै नजिक आउनुहोस्, इस्राएलका अगुवाहरू हो ।

प्रस्थान ४:२९-३१

अब्राहामका परमेश्वर मसँग जलिरहेको पोथ्रामा बोल्नुभयो र तिमीहरूलाई तिमीहरूका पुर्खाहरूको देशमा लान भन्नुभयो । यो चिन्ह हो ।
ओहो ! उसको लहुरो त सर्प बन्यो ।
नडराउनुहोस् ।
यो हेर्नुहोस् ।
हो, यी कुराहरू फारोलाई देखाइनेछ ।
परमेश्वरले छुटकारा दिलाउने पठाउनुभएको छ ।
यो आश्चर्यकर्म हो !
अब हामी फारोकहाँ जानेछौं !
अब्राहामका परमेश्वर !

प्रस्थान ४:१७,३०

मैले ४० वर्षअघि यो ठाउँ छोडे पनि यो परिवर्तन भएको रहेनछ । मैले तपाईंलाई भनेका कुराहरू मात्रै भन्न सम्भनुहोस् ।
इस्राएलका परमेश्वर मोशासँग बोल्नुभयो । परमेश्वरले तपाईंले उहाँका मानिसहरूलाई ३ दिनको बाटो उजाडस्थानमा गएर उहाँको आराधना गर्न र उहाँलाई बलि चढाउन जान दिनुपर्छ भन्नुभएको छ ।
हा ! इस्राएलका परमेश्वर ? हा हा हा हा, म तिमीहरूका परमेश्वरलाई चिन्दिनँ । मैले आज्ञापालन गर्नुपर्ने तिमीहरूको परमेश्वर को हो ? त्यो असम्भव छ । म मेरा दासदासीहरूलाई ३ दिनको बाटो उजाडस्थानमा जान दिनेछैन ।
मेले सुनें कि तिमीहरूले मेरा मानिसहरूलाई भड्काउँदै छौ रे, काम रोक्न लाउँदै छौ रे । अब तिनीहरू मैले नजानेको परमेश्वरलाई आराधना गर्न ३ तिनको बाटो जान चाहन्छन् । म तिनीहरूलाई अझै बढी काम दिनेछु ।
देबदेखि तिनीहरूले इँटा बनाउँदा पराल आफैँले ल्याउनुपर्छ, अब तिमीहरू जहाँबाट आएका थियौ, त्यहीँ जाओ ।

के तिमीहरू दमनमा विश्वास गर्छौ?
त्यो हाँसउठ्दो थियो । तिनीहरूले आफैँलाई परमेश्वरको आवाजजस्तै सोचेर यहाँ आए ।
तिमीले भनेको कुरा पूरा भएर हाम्रो काम दोब्बर भयो । के यही छुटकारा हो । तिमी सौच्छौ कि तिमीलाई परमेश्वरले पठाउनुभयो ?
उसले आफूलाई के सोच्छ ?
दन्त्यकथाको कुनै राजा ।
हामी उसको जालमा पऱ्यौं भन्ने म विश्वास गर्न सक्दिनँ ।
त्यसो भए तिम्रो काम बाँकी छैन । तिमी तिम्रो परमेश्वरलाई आराधना गर्न जान चाहन्छौ । म तिमीलाई ठीक मान्छे हुन सिकाउनेछु ।
यहोवा, म तपाईंको नाउँमा बोल्न आएको हुँ, अझै कुराहरू बिग्रिए, तपाईंले किन मलाई यहाँ पठाउनुभयो ?
म तेरा पुर्खाहरू अब्राहाम, इसाहाक र याकूबका यहोवा परमेश्वर हुँ । मैले मेरा मानिसहरूको कष्ट देखेको छु र तिनीहरूको चित्कार सुनेको छु ।
यो मैले अब्राहामलाई दिएको प्रतिज्ञा पूरा गर्ने र यी मानिसहरूलाई कनानतिर डोऱ्याउने समय हो । तैँ मोशाले नै तिनीहरूलाई छुटकारा दिनेस् ।
तर म राम्रोसँग बोल्न सक्दिनँ, फारोले मेरो कुरै सुन्दैन ।
हारूनले कुरा गर्नेछ । मैले भनेको कुरा सुनेर उसलाई के भन्नुपर्ने हो भन्ने काम तेरो हो । सुरुमा फारोले तेरो कुरा सुन्नेछैन, तर मिश्रीहरूले म नै सत्य परमेश्वर भनेर थाहा नपाउञ्जेल म ठूला चिन्ह देखाउनेछु ।
हा हा यहाँ फेरि किन आएको ?
परमेश्वर भन्नुहुन्छ, "मेरा मानिसहरूलाई जान दे ।"
परमेश्वरले बोल्नुभएको हो भन्ने कुराको यो चिन्ह हो ।
हा-हा-हा, केही जादूगरी ? त्यसले मलाई पक्कै डर लाग्छ । हाम्रा जादूगरहरूलाई बोलाऊ ।
उसले निकै गजब गऱ्यो । यो सक्कलीजस्तै देखिन्छ, होइन र
उसले यसो गर्न कहाँ सिक्यो होला ?

छिटो आऊ र लहुरोलाई सर्प बनाउने तिम्रो जादू देखाऊ ।
हाम्रा सर्पहरूका देवता निसर्टले तिमीहरूले अझै इँटा बनाउनुपर्छ भन्न पठाएका छन् । हा हा हा ।
मोशा, अब हामीले के गर्ने ? हामीहरू मूर्खजस्तै देखियौं ।

हेर, उसका सर्पहरू हाम्रा सँग लडाइँ गर्न खोज्दै छन् ।
उसको सर्पले हाम्रो एउटालाई खाँदै छ !
उसले हाम्रो सर्पलाई पूरै निल्यो !
यसले अर्कोलाई पनि खान खोज्दै छ भनी मलाई नभन ! हाम्रा सर्पहरूका ईश्वर निसर्ट रिसाउनेछन् ।
मलाई यो विश्वासै लाग्दैन ! उसको सर्पले हाम्रा सबैलाई खाइदियो ।
यो कसरी हुन सक्छ ?
यहोवा सृष्टिकर्ता परमेश्वर हुनुहुन्छ । उहाँले भन्नुहुन्छ, “मेरा मानिसहरूलाई जान दे ।”

तिमीले त्यो कसरी गऱ्यौ भन्ने मलाई थाहा छैन, तर म त्यो प्रस्तुतिको लागि मेरा हजारौं दासदासीहरू तिमीलाई दिन सक्दिनँ । मबाट भागिहाल !
प्रस्थान ७:१३, "फारोको हृदय कठोर भयो र परमप्रभुले भन्नुभएअनुसार नै उनले तिनीहरूका कुरा सुनेनन् ।"
किन परमेश्वरले हामीलाई फारोका जादूगरहरूले नक्कल गर्ने चिन्हहरूसँग पठाउनुभयो त ? केही समयको लागि यसले हामीलाई मूर्खजस्तै बनायो ।
म जान्दिनँ, तर परमेश्वरले भन्नुभएको थियो कि उहाँले फारोको हृदय कठोर पार्नुहुनेछ । यो निश्चय नै उहाँले गर्नुभएको हो । तपाईंले देख्नुभयो कि मेरो लहुरोले उसका पाल्तु साँपहरूलाई खाएपछि ऊ पागल भएको थियो ?
मैले यहोवासँग कुरा गर्ने ठाउँ पत्ता लाउनुपर्छ । अब के गर्ने भनेर मलाई थाहा छैन ।
परमेश्वरले मोशालाई फेरि भेट्नुभयो र के गर्ने भनी बताउनुभयो । मिश्रीहरूले मोशालाई दिक्क लाए । उनका आफ्नै मानिसहरूले उनलाई अस्वीकार गरे किनकि फारोले तिनीहरूका बन्धन अझै कष्टमय बनाइदिए, तर मोशाले परमेश्वरलाई विश्वास गरे र उनले केही नबुझे पनि उहाँको आज्ञा माने ।
परमप्रभु भन्नुहुन्छ, "तैँले मेरा मानिसहरूलाई जान दिन अस्वीकार गरेको कारणले तैँले म नै सत्य परमेश्वर हुँ भनेर जान्नेछस्, मिश्रको सबै पानी रगत बन्नेछ ।"
अब यो प्रभावकारी छ । उसले यो कसरी गऱ्यो ?
गएर मेरा जादूगरहरूलाई ल्याओ । नील नदीका ईश्वरले यसलाई रोक्नेछन् ।

प्रस्थान ७:२१-२५, ८:६

मेरो घर भ्यागुताहरूले भरियो ।
पूरै मिश्र भ्यागुताहरूले भरिए । हाम्रा देवताहरू रिसाए ।
पूजाहारीहरू कहाँ गए ? उनीहरूले केही गर्न सक्दैनन् ?
आम्मामा !
फारो ! हेर्नुहोस्, हामी जादूगरहरू पनि भ्यागुता बनाउन सक्छौं ।
तिनीहरूले मागेजस्तै तिनीहरूलाई उजाडस्थानमा जान किन नदिएको ? हामी यो अझै सहन सक्दैनौं ।
मोशालाई बोलाऊ, म कुरा गर्न चाहन्छु भनेर उसलाई भन ।
हुन्छ हजुर, जो हुकुम ।
हुन्छ हजुर, जो हुकुम ।
यहोवालाई भ्यागुताहरू लैजान भन । त्यसो भयो भने म तिम्रा मानिसहरूलाई उजाडस्थानमा बलिदान चढाउन जान दिनेछु ।
तपाईंले भ्यागुता मर्ने समय भन्नुहोस् र त्यसै हुनेछ ।
भोलि बिहान ।
तपाईंको बोलिअनुसार नै त्यो हुनेछ, सबैले जानून् कि यहोवाजस्तो परमेश्वर अरू कोही पनि छैन ।

प्रस्थान ८:७-१०

आफूले भनेको समयमा भ्यागुताहरू मरेको फारोले देखेपछि उनले आफ्नो हृदय अझै कठोर पारे र यहूदीहरूलाई जान दिन अस्वीकार गरे ।
हाम्रो देश भ्यागुताले भर्ने कस्तो परमेश्वर हो ?
देवताले त्यसो गर्छन् भनेर तिमीले कसरी सोच्यौ ? यो प्राकृतिक विपत्ति हुन सक्छ ।
यो हुन्छ भनेर कसरी थाहा भएर मोशाले भविष्यवाणी गरे त ? फेरि यिनीहरू मर्ने ठीक समय उनलाई कसरी थाहा भयो त ?
ओहो, चुप लाग र काम गर नत्र हामीले कहिल्यै सक्दैनौं ।
यहोवाले मोशालाई भन्नुभयो, “हारूनलाई भन्, तेरो हात तन्का र पृथ्वीका धुलोहरू सबै मिश्रभरि भुसुना बन्नेछन् ।”
र मिश्रको सबै धुलो भुसुना भयो ।
आम्मामा !
तिमीले भुसुना बनाउन सक्दैनौ भनेर के भनेको ? मानिसहरूले सोच्नेछन् कि उसको परमेश्वर हाम्रो भन्दा शक्तिशाली छ ! जादूगरी छलहरू, तिमीहरूले गर्न जानेको त्यति हो ।
तर हजुर, यो निश्चय नै परमेश्वरको काम हो । ती दुवैले गरेको काम कुनै मानिसले गर्न सक्दैन । हामी शक्तिहीन छौं ।
यो स्वाभाविक कुरा हुन सक्छ, तर हामी यो अझै सहन सक्देनौं । मोशालाई खबर पठाऊ । उसका परमेश्वरले भुसुनाहरू हटाए भने यहूदीहरूलाई परमेश्वरको आराधना गर्न जान दिन्छु भन ।

भुसुनाहरू गए, तर दासदासीहरू जान दिन सकिन्नँ । सबै कुरापछि अब उसको परमेश्वरले के गर्न सक्छ र ?
परमेश्वर मोशासँग बोल्नुभएको छ । परमेश्वर भन्नुहुन्छ, "म मिश्रमा झिँगाको विपत्ति पठाउनेछु । तिम्रा घरहरू झिँगाले भरिनेछन् । तर यो पटक म मिश्री र यहूदीहरूलाई छुट्याउनेछु ।
मेरा मानिसहरूको माझमा कुनै झिँगा हुनेछैन । यसबाट सबैले जान्नेछन् कि सारा पृथ्वीमा म नै परमेश्वर हुँ ।"
बुबा, हाम्रा पूरोहितहरूले किन यो मानिसलाई रोक्न सक्दैनन् ? तिनीहरूको शक्ति कहाँ छ ?
मलाई धर्मको बारेमा केही थाहा छैन । म मेरो आफ्नै काममा व्यस्त छु ।
यो उसले भनेजस्तै छ । हिब्रूहरूको बीचमा झिँगा छैन । यो तिनीहरूका परमेश्वरको काम हुनुपर्छ ।
गएर मोशालाई खोज ।
अब जाऊ र तिम्रा परमेश्वरलाई बलिदान चढाऊ, तर मिश्रको भूमि नछोड ।
हामी कम्तिमा ३ दिनको बाटो जानुपर्छ ।
मैले तिमीहरू जान सक्छौ भनें, तर तिमीहरू धेरै टाढा नजाओ । अब तिमीहरूका परमेश्वरलाई यी दुःख दिने झिँगाहरू हटाइदिन बिन्ती गर ।
एउटै पनि झिँगा अब मिश्रमा जीवित छैन । त्यो त आश्चर्यकर्म हो ।
चुप लाग् । तिमीले ती फत्फतेहरूलाई विश्वास गर्न थालेजस्तो छ ।
फेरि फारोले आफ्नो हृदय कठोर बनाए र मानिसहरूलाई जान दिन अस्वीकार गरे ।

परमेश्वरले मिश्रमा अर्को विपत्ति पठाउनुभयो । तिनीहरूका गाईवस्तु, भेडाहरू, गोरुहरू, घोडाहरू र ऊँटहरूमा रुढी आयो र तिनीहरू मरे । तर हिब्रूहरूका जनावरहरू मरेनन् ।
हाम्रा सबै जनावरहरू मरे, तर तिमीहरूका सबै राम्रा छन् । तिमी यसलाई कसरी व्याख्या गर्छौ ?
मोशाले भनेका छन् कि हाम्रा पुर्खाहरूका परमेश्वर हामीलाई तिमीहरूका निर्दयी बन्धनबाट छुटाउन आउनुभएको छ । तर म साधारण मानिस हुँ । म यस्ता कुराहरू जान्दिनँ ।
हाम्रा पूजाहारीहरूले हाम्रा देवताहरूलाई बलिदान चढाउँदै छन् । हाम्रो पवित्र साँढे रिसाउनेछ ? यसलाई रोक्नेछ ।
फारोलाई भन कि धेरै ढिलो भइसक्यो । हाम्रा पवित्र साँढेहरू मरिसके । हिब्रूहरूका अचम्मलाग्दा परमेश्वरदेखि आफैंलाई हाम्रा देवताहरूले बचाउन नसकेको थाहा पाएपछि मानिसहरू रिसाउनेछन् ।
मिश्रीहरूका ईश्वरहरू कता छन् ? तिनीहरूसँग कुनै शक्ति छैन र ?
तर फारोले आफ्नो हृदय कडा बनाए ।

प्रस्थान ९:६-७

परमेश्वर मोशासँग फेरि बोल्नुभयो र सहरतिर खरानी छर्कन भन्नुभयो । खरानीले मिश्रीहरूलाई खटिरा आउनेछ ।
परमेश्वर भन्नुहुन्छ, “तैँले मेरा मानिसहरूलाई जान नदिएकोले म तँ र तेरा जनावरहरूमा खटिराको विपत्ति पठाउनेछु ।
नाइँ, फेरि त्यसो नहोस् ।
जादूगरहरूलाई बोलाओ । तिनीहरूलाई आफ्नो सम्पूर्ण शक्ति प्रयोग गर्न भन । देवताहरूलाई बलि चढाओ । यो कुरालाई रोक ।
तिमीले सबैभन्दा ठूलोलाई बोलायौ ?
तिमी पनि ? तिमीसँग मोशाको यो परमेश्वरको विरुद्धमा शक्ति छैन त ?
मबाट भाग, तिमीहरू शक्तिहीन झूटका झुण्ड, तिमीहरूले हातका खेल देखाएर मानिसहरूलाई मूर्ख बनाउँछौ, तर मलाई थाहा छ कि तिमीहरू धोखेबाज हौ । तिमीहरूका देवताहरू कहाँ छन् ?
बिहानै उठ् र फारोको अघि खडा भएर भन्, “हिब्रूहरूका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, ‘मेरा मानिसहरूलाई जान दे । अर्को विपत्ति झनै खराब हुनेछ । यसले ठूलो विनाश ल्याउनेछ र तेरा धेरै मानिसहरू मर्नेछन् । यसबाट तैँले जान्नेछस् कि मजस्तै अर्को ईश्वर छैन । तँ मान्दैनस् तर मैले तँलाई फारो बनाएँ । तैँले तेरो हृदय अझै कठोर बनाउनेछस् र मेरा मानिसहरूलाई जान दिन इन्कार गर्नेछस् ।
तेरो अटेरीपनले मलाई मेरो शक्ति प्रकट गर्ने मौका दिनेछ र मेरा मानिसहरूलाई कठोर व्यवहार गरेकोमा मिश्रमा न्याय ल्याउने मोका दिनेछ । तैँले आफ्नै इच्छा बढाउनेछस् र मेरो इच्छा पूरा गर्न इन्कार गर्नेछस् । त्यसकारण भोलि यही समयमा म असिना र आगोको वर्षा पठाउनेछु, यस्तो पृथ्वीले पहिले कहिल्यै देखेको थिएन ।”
मैले तँलाई भन्दै छु ताकि तैँले बाहिर भएका सबै जनावर भित्र हाल्नुपर्नेछ किनकि गोठबाहिर र घरबाहिर भएकाहरू मात्रै मर्नेछन् ।

यहोवाले भनेजस्तै होस् ।
जसले चेतावनी मान्दैन र बाहिरै भेटिनेछ, त्यो मारिनेछ ।
यस्तो कुरो कसरी सम्भव हुन्छ, आगो र असिना मिसिएको ?
शक्तिशाली देवता शेथ, हामीलाई बचाउनुहोस् ।
ओहो ।
बुबा, त्यो मानिस मोशाले कसरी यस्तो गरे ? के यो ईश्वर आँधी र बाढीका देवता शेथभन्दा शक्तिशाली छन् ?
उसले दाबी गर्छ कि एउटैमात्र परमेश्वर छन् र हिब्रूहरू उहाँका सन्तानहरू हुन् ।
कसैले पनि तिनीहरूका ईश्वरलाई देखेको छैन, हिब्रूहरूले पनि । उसले भनेको, उनीहरूका ईश्वर आत्मा हुन् रे, उनले फारोलाई तिनीहरूलाई उजाडस्थानमा आराधना गर्न जान दिन मनाउँदै छन् ।
हे शक्तिशाली शेथ, आँधी र बाढीका ईश्वर, हामी तपाईंलाई पुकाछौं । यो खतरनाक आँधीलाई रोक्नुहोस् । तपाईं त्यो मोशाको नदेख्ने ईश्वरभन्दा महान् हुनुहुन्छ ।

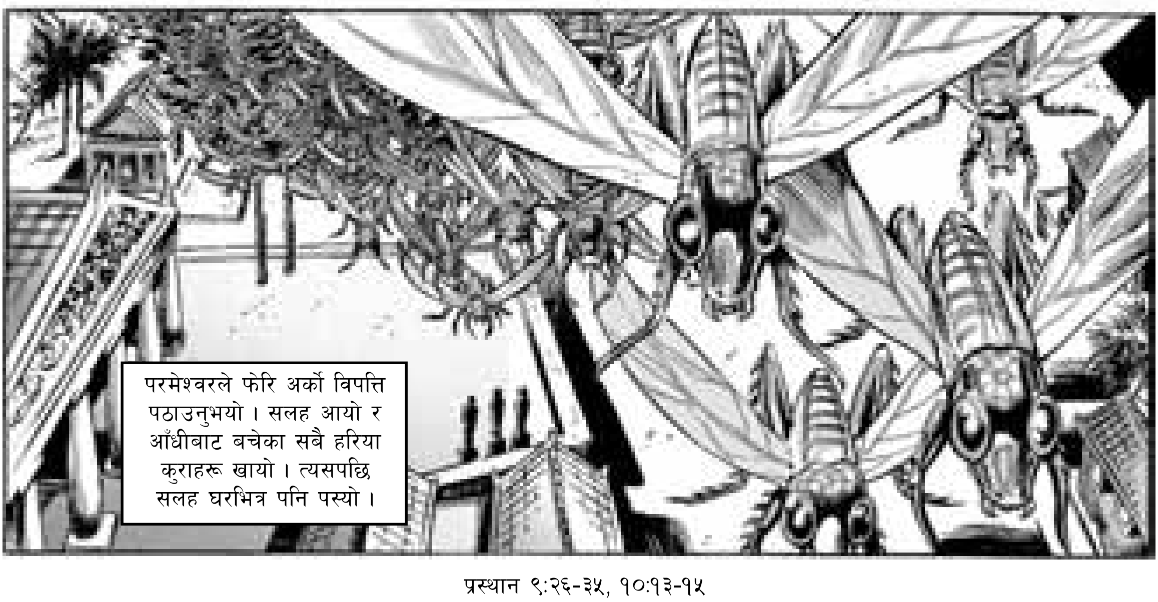

प्रस्थान ९:२६-३५, १०:१३-१५

आमा-आमा ।
हजुर
त्यो लेऊ !

सागपातका ईश्वर गेब, तपाईंले हिब्रूहरूका ईश्वरले हाम्रो अन्नलाई के गरे भनेर देख्नुभएन र ?
ओसिरिस, अहिले तपाईं शक्तिशाली हुनुहुन्छ भनेर देखाउनुहोस् ।
फारोले मोशालाई बोलाएर उनका मानिसहरूलाई जान दिने प्रतिज्ञा गरे । तर जब परमेश्वरले सलह हटाउनुभयो, फारोले आफ्नो हृदय अझै कठोर पारे र आफ्ना दासदासीहरूलाई जान दिन अस्वीकार गरे ।

प्रस्थान १०:२२-२९, ११:४-५, १२:३-७

अहिले गएर तिमीहरू मिश्री मालिकहरूबाट सुन, गहना, चाँदी र महङ्गा कुराहरू माग । परमेश्वरले तिनीहरूको हृदय छुनुभएको छ ।
तिनीहरूले सित्तैर धेरै दिनेछन् । आफ्नो गुण्टा कस र भोलि बिहान हिंड्ने तयारी गर । तिमीहरू यहाँ फेरि कहिल्यै फर्केर आउनेछैनौ । यो सधैंको लागि मिश्रबाट बिदाइ हो । यो तिमीहरूको समयको सुरु हुनेछ, तिमीहरूको पहिलो दिन ।
बुबा, यो हाम्रो एउटैपाठो हो, के हामी अरू कुनै कुरा प्रयोग गर्न सक्दैनौं र ?
छोरा, परमेश्वरले थुमा मार र त्यसको रगत चौकोशमा लगाऊ भन्नुभयो । हामीले उहाँले भनेको दुरुस्तै गर्नुपर्छ । उहाँको आज्ञा नमान्नेलाई उहाँले कसरी न्याय गर्नुहुन्छ भनेर तिमीले देख्यौ । यो पाठोले तिमीलाई मृत्युबाट बचाउनेछ ।
त्यसकारण यो पाठो मेरो लागि मारियो ।
मेरो लागि पनि, म पनि पहिले जन्मेको छोरो हुँ ।
आमा, बुबाले हाम्रो ढोकामा किन रगत पोतेको ?
यहोवाले भन्नुभयो कि हाम्रो चौकोशमा रगत देखेपछि हामीले उहाँलाई विश्वास गरेका रहेछौं भन्ने मलाई थाहा हुनेछ र उहाँले घरभित्रका कसैलाई पनि मार्नुहुनेछैन ।

किन तपाईंले ढोकाको चौकोशमा भेडा मारेर रगत नलाएको ?
हा, तिमी अन्धविश्वासी हौ त ? कसरी चौकोशको थोरै रगतले आउने मृत्युलाई रोक्नेछ ? मेरो छोरा डराएको छैन । तिमी, जो इमिक हौ ?
निश्चय नै होइन । तिमी मलाई मूर्ख भन्ने ठान्छौ त ? धर्म कमजोर बनाउने कुरा हो ।
साँचो ईश्वरले ढोकामा रगत राख्न असफल हुनेबित्तिकै मार्दैनन् । यो कुरा नसुन्नेहरूलाई के हुनेछ ?
बुबा, यो रात किन अरू रातभन्दा फरक छ ?
किनकि यो रात परमेश्वरले उहाँलाई विश्वास नगर्नेहरूको जेठालाई मार्न मृत्यु पठाउनुहुनेछ । तर जब उहाँले रगत देख्नुहुनेछ, उहाँले त्यो घरलाई छोडिदिनुहुनेछ ।
यो हाम्रो लागि दिनको सुरुवात हो । हामी हरेक वर्ष यो दिन निस्तार चाड मनाउँछौं र परमेश्वरले हामीलाई फारोको हातबाट छुटकारा दिएको सम्झनेछौं ।
बुबा, त्यो रुवाइ सुन्नुहोस् त ! मृत्यु यहाँ पनि आउनेछ !
नडराऊ । हामीले परमेश्वरले भनेको मानेका छौं । चौकोशमा रगत छ । हामी पाठो खाँदै छौं ।
मेरो छोरा मऱ्यो ! हे परमेश्वर, केही गर्नुहोस् । मोशालाई बोलाऊ !

प्रस्थान १२:२९:३१

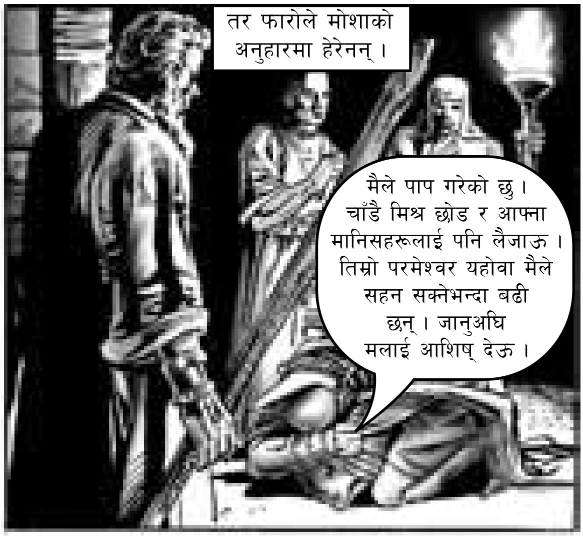

प्रस्थान १२:२१-२२, ३१-३८